

ภาพที่ 5.38

ทัศนียภาพอาคารเก่าในต่างประเทศที่มีการยกพื้นสูงมาแต่เดิม
(จวนผู้สำเร็จราชการสิงคโปร์)

ที่มา: Wikimedia Foundation, Inc, 2009

ภาพที่ 5.39

ตัวอย่างทัศนียภาพอาคารศุลกสถาน ภายหลังยกพื้นให้สูงขึ้น (ระดับ 2 เมตร)

ภาพที่ 5.40

ตัวอย่างทัศนียภาพอาคารสถานทูตฝรั่งเศส ภายหลังยกพื้นให้สูงขึ้น (ระดับ 2 เมตร)

นอกจากนี้เมื่อทำการยกระดับพื้นของอาคารเก่าให้สูงขึ้นแล้ว เรายังสามารถที่จะเก็บส่วนของฐานรากดั้งเดิมของอาคารเก่า เพื่อใช้ส่วนของการศึกษา โดยอาจจะจัดให้พื้นที่ส่วนดังกล่าวเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของส่วนต่อเติมใต้ดินใหม่ ในลักษณะของทางเชื่อมใต้ดิน (ภาพที่ 5.41)

ภาพที่ 5.41

ตัวอย่างทางเชื่อมใต้ดินภายในโครงการระหว่างอาคารเก่าทั้ง 2 กลุ่ม (Louvre museum)

ที่มา: Yahoo! Inc, 2009.

5.4 แนวทางการออกแบบส่วนสนับสนุนเพิ่มเติมภายในพื้นที่ศึกษา

เนื่องจากการพื้นที่ของอาคารเก่าที่ทำการปรับการใช้สอย และพื้นที่ในส่วนต่อเติมใหม่ ยังไม่สามารถตอบสนองต่อการใช้งานของพื้นที่ในฐานะโรงแรมได้ อีกทั้งในพื้นที่ที่ทำการศึกษาก็ยังมีพื้นที่ว่างเหลืออยู่มาก ดังนั้นจึงต้องมีการออกแบบส่วนสนับสนุนการใช้งานเพิ่มเติม เพื่อให้โครงการสามารถประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการได้ โดยพื้นที่ส่วนสนับสนุนเพิ่มเติม อาจจะเป็นได้ทั้งในส่วนของห้องพัก ส่วนกิจกรรมของโครงการ ส่วนให้บริการ และพื้นที่จอดรถยนต์ เป็นต้น

จากการสำรวจภายในพื้นที่ของโครงการ พบว่ามีพื้นที่ว่างที่เหมาะสม และสามารถใช้ในการก่อสร้างอาคารใหม่สำหรับใช้เป็นส่วนสนับสนุนการใช้งานของโรงแรม แบ่งออกเป็น 3 พื้นที่ ดังนี้ (1) พื้นที่บริเวณอาคารที่ทำการตำรวจน้ำเดิม (2) พื้นที่ว่างด้านหลังของอาคารสถานทูตฝรั่งเศส และ (3) พื้นที่ว่างหน้ากลุ่มอาคารศาลากลาง ด้านริมแม่น้ำเจ้าพระยา

5.4.1 แนวทางการออกแบบส่วนสนับสนุนการใช้งาน ในพื้นที่ทำการตำรวจน้ำเดิม

แนวคิดในการออกแบบในพื้นที่ส่วนนี้ ทำการออกแบบโดยอ้างอิงตามแนวทางการออกแบบส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่ซึ่งได้จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นออกแบบให้อาคารส่วนการใช้งานใหม่นี้มีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่างจากของอาคารเก่าอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนโครงสร้าง วัสดุ และสีสันทนของอาคาร เพื่อให้สามารถแยกแยะออกจากอาคารใดคืออาคารเก่า และอาคารใดคืออาคารใหม่ในพื้นที่ ทั้งนี้ในการออกแบบดังกล่าว จะต้องไม่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับตัวอาคารเก่า จนเกิดเสียคุณภาพ และความต่อเนื่องของพื้นที่ตลอดแนวแม่น้ำเจ้าพระยา

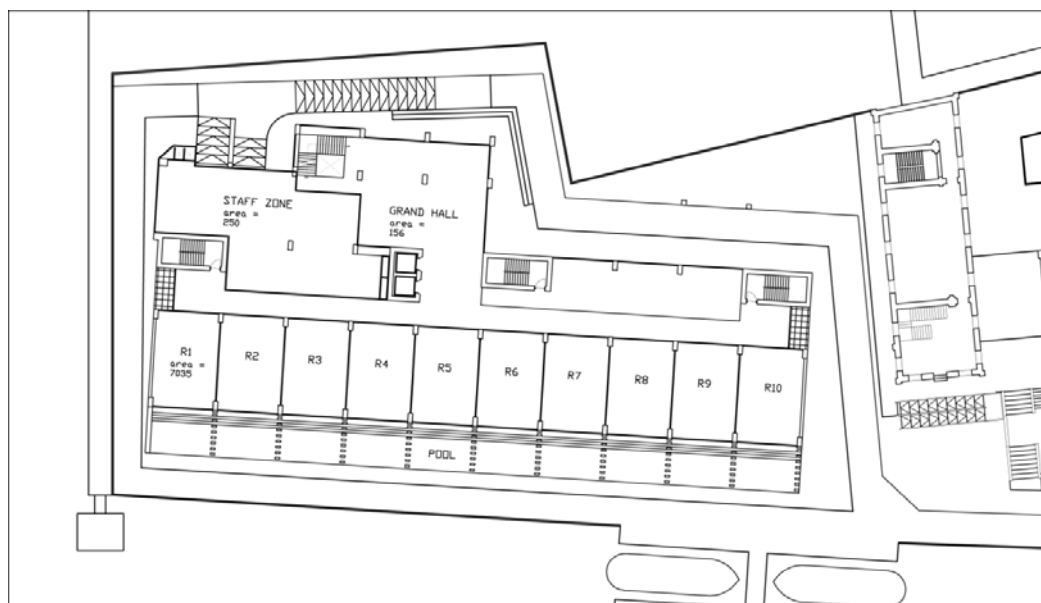
การออกแบบในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งถือเป็นพื้นที่ที่มีขนาดไม่ใหญ่มาก มีเนื้อที่ใช้สอยรวมประมาณ 3,600 ตารางเมตร อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในขั้นตอนการออกแบบ อย่างเช่น ข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครที่บังคับให้มีระยะร่นห่างจากบริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา โดยต้องเว้นว่างไว้เป็นพื้นที่ห้ามก่อสร้างระยะ 3 เมตร และยังกำหนดไม่ให้ก่อสร้างอาคารสูงเกินระยะ 16 เมตร วัดจากแนวตลิ่งเป็นระยะ 45 ตารางเมตร เป็นต้น ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวล้วนต้องนำมาใช้ประกอบในการออกแบบครั้งนี้ทั้งสิ้น นอกจากแนวร่นบริเวณริมขอบตลิ่งแล้ว ยังมีในส่วนของระยะร่นโดยรอบระหว่างอาคารและขอบซึ่งติดกับที่ดินอื่นโดยรอบ ทั้งนี้ในการออกแบบกำหนดระยะร่นจาก

ขอบเขตของที่ดินด้านละ 3 เมตร เป็นอย่างต่ำ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องทำการออกแบบให้พื้นที่ใช้สอยภายในแต่ละชั้นของอาคารในดังกล่าว มีพื้นที่ใช้สอยรวมทุกชั้นไม่เกิน 10,000 ตารางเมตร เพื่อให้ไม่ให้อาคารกลายเป็นอาคารขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งจะมีระยะร่นเพิ่มจาก 3 เมตร เป็น 6 เมตรแทน

แนวทางการออกแบบอาคารใหม่นี้ เพื่อใช้เป็นห้องพักสำหรับลูกค้าประเภทลูกค้าระดับสูงที่มีความสามารถในการใช้จ่ายค่อนข้างมาก เนื่องจากตัวของอาคารหลังนี้อยู่ใกล้กับแม่น้ำที่สูงสุดในโครงการ มีความเป็นส่วนตัวสูง อีกทั้งยังมีจำนวนห้องพักที่ค่อนข้างจำกัด แนวทางการออกแบบจึงเน้นที่ความดูสง่างาม และเรียบง่าย รวมถึงมีความโปร่งโล่ง โดยจัดในส่วนของพื้นที่ของห้องพักให้สามารถชมทิวทัศน์ริมฝั่งแม่น้ำได้ทุกห้อง ในลักษณะ single corridor ในขณะเดียวกันก็พยายามออกแบบไม่ให้มีมุมมองจากอาคารซึ่งอาจรบกวนต่อความเป็นส่วนตัวของพระสงฆ์ ในการประกอบกิจวัตรประจำวันในบริเวณฝั่งที่ติดกับกุฏิสงฆ์วัดม่วงแค

ภาพที่ 5.42

ตำแหน่งที่ตั้งของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ และพื้นที่โดยรอบ

หมายเหตุ: หมายเลข 1 คือ บริเวณกุฏิสงฆ์วัดม่วงแค

หมายเลข 2 คือ ชุมชนอิสลามฮารูน

หมายเลข 3 คือ ท่าเรือวัดม่วงแค

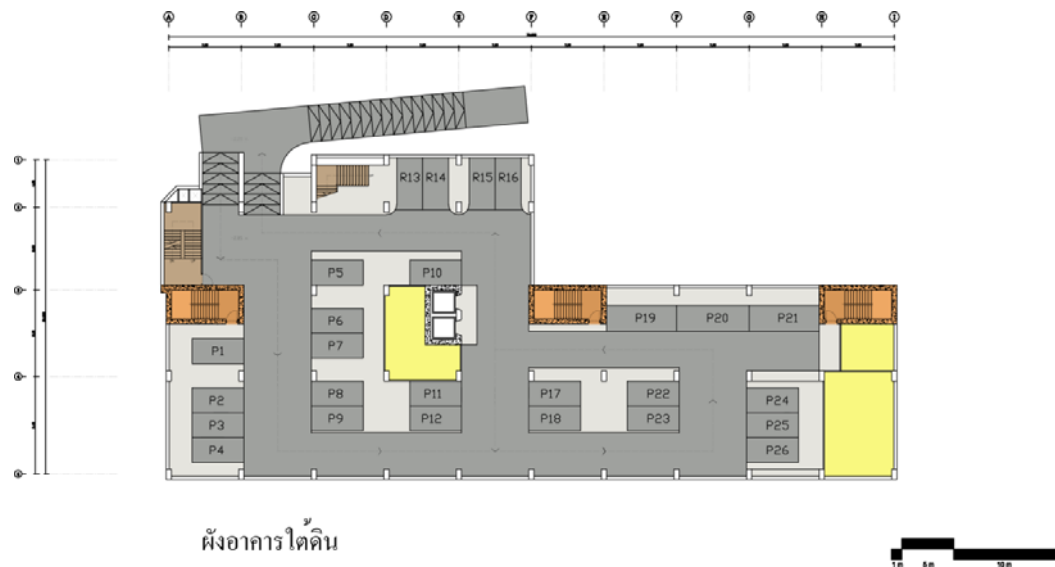
หมายเลข 4 คือ ระยะร่น 3 เมตร จากริมน้ำ

หมายเลข 5 คือ ท่าเรือส่วนตัวโครงการ

หมายเลข 6 คือ กลุ่มอาคารศุลกสถาน

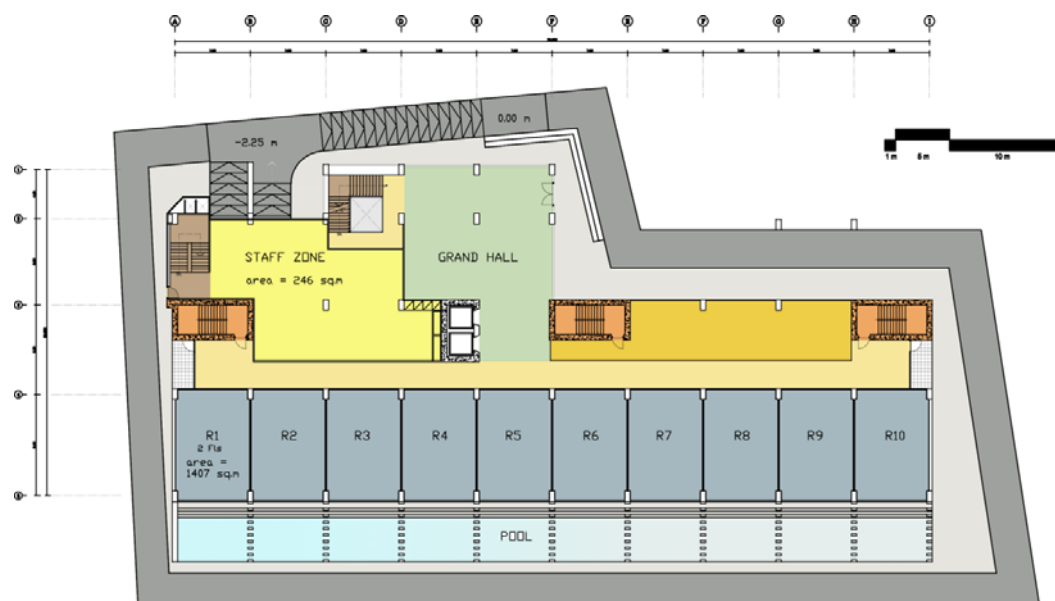
ภาพที่ 5.43

ผังชั้นใต้ดินของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่อาคารตำรวจน้ำเดิม

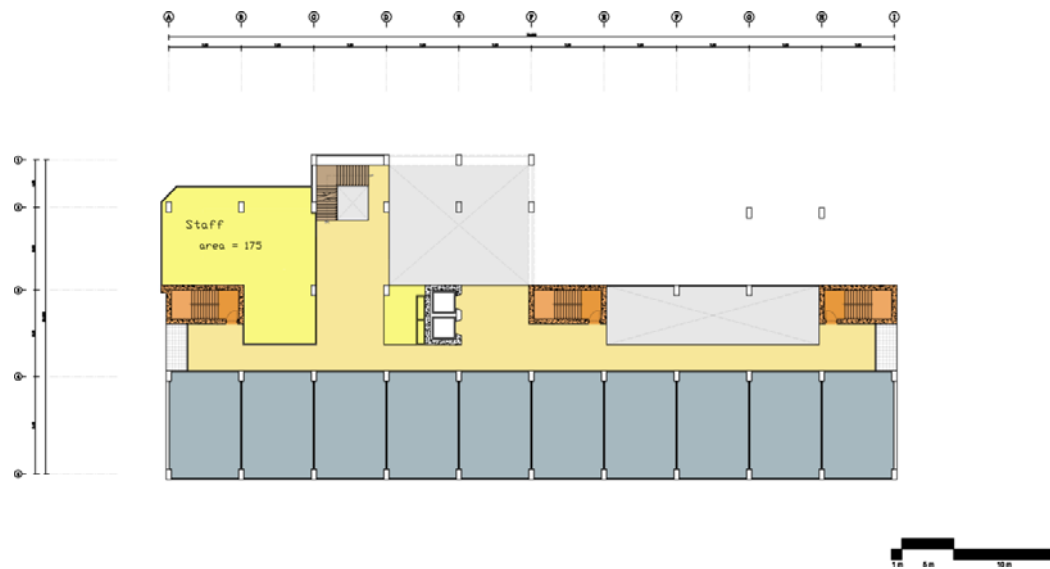
ภาพที่ 5.44

ผังชั้นที่ 1 ของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่อาคารตำรวจน้ำเดิม

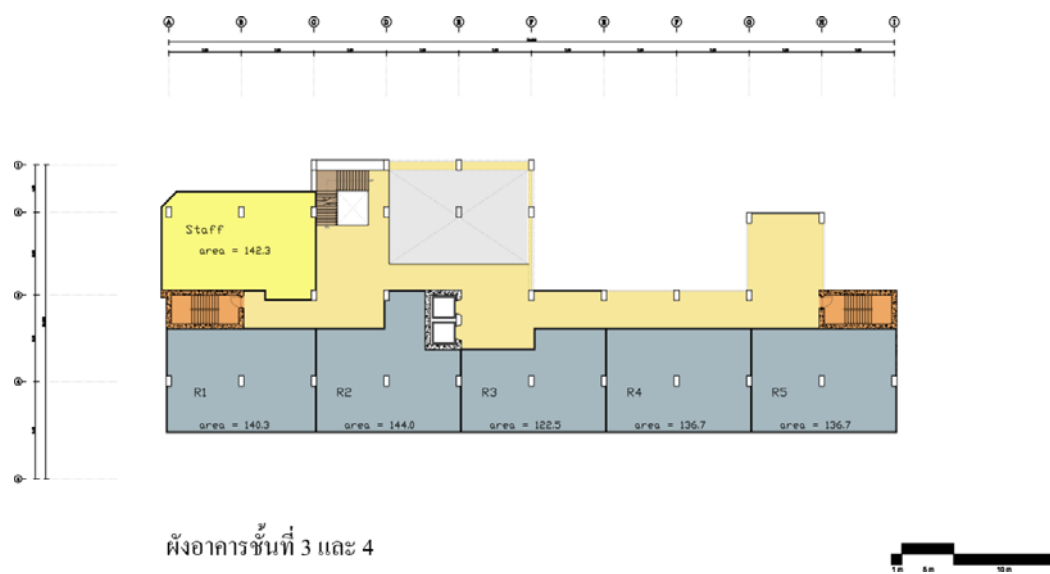
ภาพที่ 5.45

ผังชั้นที่ 2 ของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่อาคารตำรวจน้ำเดิม

ภาพที่ 5.46

ผังชั้นที่ 3 และ 4 ของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่อาคารตำรวจน้ำเดิม

ผังอาคารชั้นที่ 3 และ 4

ตารางที่ 5.6
การออกแบบ และกำหนดพื้นที่ใช้สอย ภายในอาคารส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่
บริเวณพื้นที่ทำการตำรวจน้ำเดิม

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
ชั้นที่ได้ดิน	
1. พื้นที่ส่วนจอดรถยนต์สำหรับแขก	1) เป็นพื้นที่จอดรถอยู่ใต้ดินต่ำกว่าระดับพื้นถนนประมาณ 2.85 เมตร มีไว้สำหรับกลุ่มลูกค้าที่ต้องการความเป็นส่วนตัวสูง เฉพาะกลุ่มลูกค้าระดับสูง พื้นที่ดังกล่าวสามารถจอดรถยนต์ได้ทั้งหมด 26 คัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.3 คันต่อห้องพัก 1 ห้อง พื้นที่ใช้สอยทั้งชั้นประมาณ 1742.4 ตารางเมตร 2) มีทางหนีไฟทั้งหมด 3 จุด 3) มีลิฟต์ขนส่งให้บริการด้วยกัน 2 ตัว 4) มีบันไดหลักเชื่อมต่อไปยังชั้นที่ 1 ของอาคารอีก 2 ตัว แบ่งเป็น 4.1) บันไดสำหรับแขกเชื่อมไปยังโถงส่วนต้อนรับ 4.2) บันไดส่วนของพนักงาน
ชั้นที่ 1	
1. โถงต้อนรับหลัก	ออกแบบให้เป็นพื้นที่ติดต่อกับและลงทะเยียนเข้าพักอีกส่วนในพื้นที่โครงการออกแบบให้เป็นพื้นที่โถงสูงตลอด 4 ชั้นเพื่อให้ความรู้สึกโปร่งโล่ง ใช้ผนังกระจกเป็นส่วนใหญ่เพื่อรับแสงธรรมชาติ และสร้างความแตกต่างจากอาคารเก่าในพื้นที่ มีเนื้อที่สำหรับใช้สอยประมาณ 282.5 ตารางเมตร แบ่งออกเป็น 1) โถงบันไดหลัก สามารถเชื่อมต่อไปยังชั้นใต้ดิน และชั้นที่ 2 ของอาคาร เป็นบันไดพับมีเนื้อที่ประมาณ 53 ตารางเมตร 2) โถงของลิฟต์โดยสารประมาณ 57.5 ตารางเมตร
2. โถงต้อนรับรอง	เป็นโถงขนาดเล็กเชื่อมกับทางเดินกลาง ออกแบบให้โปร่งโดยเจาะช่องเหนือพื้นที่ดังกล่าวบริเวณพื้นที่ชั้นที่ 2 ของอาคาร เหมาะในการใช้เป็นที่นั่งเล่นของแขก มีเนื้อที่ประมาณ 115 ตารางเมตร
3. พื้นที่ทางเดินส่วนกลาง	เป็นทางเดินบริเวณนอกห้องพักของแขก มีลักษณะเป็นทางตรง สามารถเดินเชื่อมกับทางหนีไฟ หรือเดินออกจากตัวอาคารโดยตรงได้ที่บริเวณปลายทั้ง 2 ของทางเดินนี้ มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ 190 ตารางเมตร

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
4. ห้องพักสำหรับแขก	เนื่องจากต้องการให้เป็นที่พักสำหรับแขกที่มีความสามารถในการใช้จ่าย จึงออกแบบห้องพักดังกล่าวให้มีขนาดใหญ่ และเพื่อให้ผู้เข้าพักในส่วนดังกล่าวสามารถใช้พื้นที่ของสระว่ายน้ำได้ด้วย จึงทำการออกแบบให้เป็นห้อง 1 ห้อง แต่สามารถใช้งานได้ 2 ชั้น (duplexes room) จะได้ห้องพักแบบดังกล่าวขนาดประมาณ 140.7 ตารางเมตร เป็นจำนวน 10 ห้อง โดยห้องพักแต่ละห้องจะออกแบบให้มีช่องเปิดสามารถมองเห็นทิวทัศน์ริมแม่น้ำได้ชัดเจน ส่วนการตกแต่งภายในให้เป็นแบบร่วมสมัย (modern contemporary) ไม่จำกัดรูปแบบ และแนวทางการตกแต่งภายใน (ภาพที่ 5.47) ทั้งนี้ หากสามารถตกแต่งให้แต่ละห้องมีความแตกต่างกันได้ก็จะยิ่งทำให้ลูกค้าไม่รู้สึกจำเจในการเข้าพักในส่วนดังกล่าว
5. ส่วนทำงานของพนักงาน	เป็นพื้นที่ของส่วนบริการอยู่บริเวณด้านหลังของอาคารด้านที่ติดกับวัดม่วงแค เพื่อสะดวกในการเข้าออกที่แยกจากทางโรงต้อนรับ มีเนื้อที่ประมาณ 245 ตารางเมตร
6. สระว่ายน้ำส่วนตัว	เนื่องจากการร่นระยะก่อสร้างอาคารเพียง 3 เมตรจากริมแม่น้ำเจ้าพระยา จะทำให้อาคารดังกล่าวมีความกระชั้นกับชายขอบมากเกินไป และไม่สวยงาม จึงทำการเว้นระยะเพิ่มเติมอีกประมาณ 6 เมตร และปรับใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ของสระว่ายน้ำซึ่งมีการกั้นแบ่งพื้นที่ให้มีความเป็นส่วนตัวขึ้น โดยสระนี้มีพื้นที่ใช้สอยรวมประมาณ 287 ตารางเมตร
ชั้นที่ 2	
1. บันไดหลัก	เป็นบันไดที่เชื่อมมาจากชั้นหนึ่งสามารถเชื่อมไปจนถึงชั้นที่ 4 ของอาคารได้ มีเนื้อที่ใช้สอยในชั้นนี้ประมาณ 37 ตารางเมตร
2. พื้นที่ทางเดินส่วนกลาง	พื้นที่ทางเดินถือเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของชั้นนี้ โดยมีพื้นที่ใช้สอยรวมกันประมาณ 271.2 ตารางเมตร ปลายด้านหนึ่งเชื่อมกับส่วนของบันไดหลัก อีก 2 ปลายขนานไปกับตัวอาคารเป็นเส้นตรงมีทางออกไประเบียงเล็ก ๆ ทั้ง 2 ข้างของปลาย นอกจากนี้ยังมีการเปิดช่องว่างเชื่อมระหว่างชั้นในหลายส่วนของทางเดินหลักอีกด้วย

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
3. โถงลิฟต์ชั้นส่ง	ในที่นี้ทำการรวมกับพื้นที่ห้องหลังลิฟต์ไปด้วยมีเนื้อที่ใช้งานประมาณ 77.6 ตารางเมตร
4. ส่วนทำงานของพนักงาน	พื้นที่ส่วนบริการชั้นนี้จะมีขนาดเล็กกว่าชั้นที่ 1 เพราะต้องแบ่งไปเป็นพื้นที่ของทางเดินเสียส่วนใหญ่ เหลือพื้นที่ใช้สอยประมาณ 175 ตารางเมตร
ชั้นที่ 3 และ 4	
1. ห้องพักสำหรับแขก	รูปแบบ และพื้นที่ของห้องพักในชั้นที่ 3 และ 4 มีความแตกต่างกันในแต่ละชั้น แต่ทุกห้องจะมีพื้นที่ผนังและช่องเปิดในด้านที่ติดกับแม่น้ำเท่ากัน โดยห้องพักทั้ง 5 ห้องในแต่ละชั้นมีพื้นที่ ดังนี้ 1) ห้องที่ 1 อยู่บริเวณปลายสุดของชั้นดังกล่าวด้านที่ติดกับอาคารของการสื่อสารแห่งประเทศไทย มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ 140.3 ตารางเมตร 2) ห้องที่ 2 อยู่ถัดเข้ามาในตัวอาคาร มีพื้นที่ใช้สอยมากที่สุดจากทั้ง 5 ห้อง เนื้อที่ประมาณ 144 ตารางเมตร 3) ห้องที่ 3 อยู่บริเวณกึ่งกลางของตัวอาคาร มีพื้นที่ใช้สอยน้อยที่สุดจากทั้ง 5 ห้อง เนื้อที่ประมาณ 122.5 ตารางเมตร 4) ห้องที่ 4 มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ 136.7 ตารางเมตร 5) ห้องที่ 5 อยู่ริมสุดของอาคารด้านที่ติดกับกลุ่มอาคารสุกสถาน มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ 136.7 ตารางเมตร
2. พื้นที่ทางเดินส่วนกลาง	พื้นที่ของทางเดินเป็นพื้นที่ที่มากที่สุดของทั้ง 2 ชั้นนี้ มีพื้นที่ใช้ประมาณ 313.2 ตารางเมตร ปลายด้านหนึ่งเชื่อมกับส่วนของบันไดหลัก อีก 2 ปลายไปเชื่อมกับทางหนีไฟ
3. ส่วนทำงานของพนักงาน	ส่วนของบริการในชั้นนี้มีพื้นที่ใช้สอยเพียง 142.3 ตารางเมตร
4. ทางหนีไฟ	จำนวนทางหนีไฟในทั้ง 2 ชั้นนี้ จะถูกออกแบบให้ลดลงจากจำนวน 3 ตัว เหลือเพียง 2 ตัว ตรงบริเวณปลายสุดของทางพื้นที่ทางเดินส่วนกลาง โดยลดในส่วนของทางหนีไฟที่ตั้งอยู่ใกล้กับลิฟต์ชั้นส่งเพื่อปรับใช้เป็นพื้นที่ทางเดินส่วนกลาง หลังจากที่ต้องร่นระยะอาคารในระดับพื้นที่สูงกว่า 8 เมตร (ตั้งแต่ชั้นที่ 3 - 4)

นอกจากนี้ยังมีในส่วนของพื้นที่อาคารใต้ดินชั้นที่ 2 ซึ่งอยู่ใต้ชั้นจอดรถยนต์ใต้ดินของอาคารอีกที ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวจะใช้เป็นพื้นที่ของห้องเทคนิคต่าง ๆ ที่จำเป็นของอาคาร รวมทั้งพื้นที่ในส่วนของพนักงาน เฉพาะพนักงานที่ให้ทำงานในอาคารดังกล่าวเท่านั้น ทำให้อาคาร 4 ชั้น หลังนี้มีพื้นที่ใช้งานทุกชั้นรวมกันประมาณ 9,896 ตารางเมตร (ต่ำกว่า 10,000 ตารางเมตร ไม่ถือเป็นอาคารขนาดใหญ่พิเศษ)

ภาพที่ 5.47

บรรยากาศตัวอย่างของห้องพัก ในอาคารส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่
(โรงแรม Sheraton Dongguan)

ที่มา: Asia Travel Trip,co, ltd 1998

5.4.2 แนวทางการออกแบบส่วนสนับสนุนการใช้งาน ในพื้นที่ว่างหลังอาคารสถานทูตฝรั่งเศส

แนวทางในการออกแบบอาคารใหม่เพื่อใช้เป็นส่วนสนับสนุนการใช้งานของโรงแรมในบริเวณพื้นที่ว่างหลังอาคารสถานทูตฝรั่งเศสนั้น ก็ออกแบบในลักษณะเดียวกันกับที่ออกแบบอาคารใหม่ในบริเวณพื้นที่ทำการตำรวจน้ำเดิม คือ ทำการออกแบบตามแนวคิดสร้างความแตกต่างระหว่างอาคารเก่า และอาคารใหม่อย่างชัดเจน เพื่อไม่สร้างความสับสนในการรับรู้ต่อบุคคลผู้เข้าใช้พื้นที่ แต่ในส่วนพื้นที่หลังอาคารสถานทูตฝรั่งเศสนี้จะมีข้อจำกัดในการออกแบบที่

น้อยกว่าในพื้นที่ในหัวข้อก่อนหน้านี้ เนื่องจากพื้นที่หลังสถานทูตฝรั่งเศสนั้นพ้นจากแนวระยะร่นริมขอบแม่น้ำเจ้าพระยาในระยะ 45 เมตรแล้ว

ดังนั้นจึงสามารถออกแบบอาคารใหม่ที่มีความสูงเกินกว่า 16 เมตรได้ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ใช่ว่าจะสามารถออกแบบอาคารใหม่ในพื้นที่ดังกล่าวได้โดยไม่มีข้อกำหนดอื่นใดควบคุมในขั้นตอนการออกแบบเลย จากการสันนิษฐานเบื้องต้นพอจะประเมินได้ว่าอาคารที่ออกแบบใหม่นี้ น่าจะมีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นเกินกว่า 10,000 ตารางเมตร รวมทั้งน่าจะมีความสูงของอาคารเกินกว่าระดับ 23 เมตร ซึ่งจากคุณสมบัติดังกล่าวนี้ ทำให้อาคารที่จะสร้างใหม่นั้นมีลักษณะเป็นอาคารประเภท “อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” ซึ่งในการออกแบบดังกล่าวจะต้องทำการเว้นระยะร่นให้ห่างจากแนวขอบของพื้นที่โครงการทุก ๆ ด้าน เป็นระยะห่างไม่น้อยกว่า 6 เมตร

นอกจากนี้ยังมีในส่วนของข้อเสนอแนะเพื่อการอนุรักษ์อาคารเก่าซึ่งมีผลโดยตรงต่อการออกแบบส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่ในพื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ แนวคิดการออกแบบอาคารใหม่เพิ่มเติมในบริเวณใกล้เคียงกับโบราณสถาน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาอนุรักษ์อาจารย์สุ ภิษะนันท์ จากกองวิชาการ กรมศิลปากร ได้ให้ข้อมูลว่า

“...แนวทางการสร้างนี้เป็นข้อเสนอซึ่งทางกรมศิลปากรได้ทำการเสนอแนะ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับควบคุมการก่อสร้างอาคารใหม่เพิ่มเติม ในพื้นที่ใกล้เคียงกับโบราณสถาน แนวทางการสร้างได้ทำการทดลองใช้แล้ว ภายในพื้นที่ส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งภายในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยนั้นมีอาคารที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากกรมศิลปากรหลายอาคาร...” โดยแนวทางการสร้างนี้สามารถแจกแจงรายละเอียด ดังนี้

1) ทำการวัดมุมเฉียงจากระดับสูงสุดของตัวโบราณสถาน โดยทำมุมเฉียงมายังพื้นที่ถนนเป็นมุม 63 องศา โดยให้แนวดังกล่าวมาตัดกับเส้นระดับสายตา สูงจากพื้นประมาณ 160 เซนติเมตร จะได้เป็นระยะร่นของอาคารใหม่จากตัวโบราณสถาน

2) การกำหนดระดับความสูงของอาคารสร้างใหม่ในกรณีดังกล่าวก็ใช้วิธีคล้ายกัน คือ ให้ทำการยื่นขีดโดยให้แผ่นหลังอิงกับตัวโบราณสถาน แล้วมองเป็นมุมเงย 27 องศาจากระดับสายตา (ภาพที่ 5.48)

สำหรับในพื้นที่อาคารสถานทูตฝรั่งเศสเนื่องจากตัวอาคารเก่าในพื้นที่ถูกยกระดับให้สูงขึ้นจากพื้นดินประมาณ 2 เมตร เมื่อลากเส้นตามแนวทางการสร้าง พบว่าต้องทำการเว้นระยะของอาคารใหม่ให้ห่างจากตัวอาคารเก่า เป็นระยะทางอย่างน้อย 23.45 เมตร

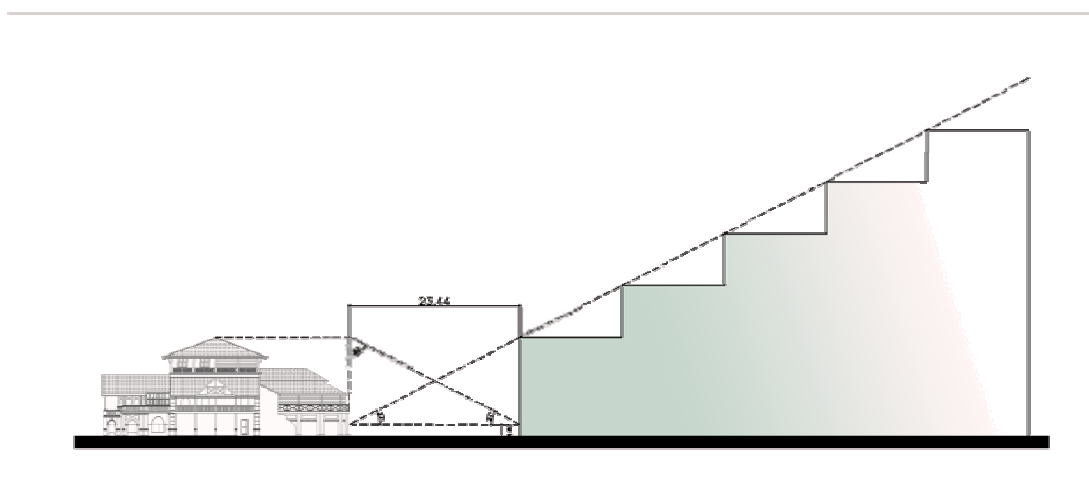
ในการออกแบบอาคารดังกล่าวนี้ เนื่องจากเป็นอาคารขนาดใหญ่พิเศษ ดังนั้นเพื่อให้สามารถใช้พื้นที่ภายในของอาคารได้อย่างเต็มที่ นอกจากจะพยายามออกแบบให้มีเสารภายใน

อาคารน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ยังลดการใช้คานในระยะพาดที่กว้าง ซึ่งแต่ก่อนมักจะมีคานหนาของคานค่อนข้างมาก โดยเปลี่ยนมาใช้ระบบพื้นไร้คาน หรือพื้นแบบโพสเทนชั่น (postension) แทนการใช้ระบบเสาและคานตามปกติ ซึ่งระบบนี้เป็นที่นิยมมากในการก่อสร้างอาคารสูง และอาคารขนาดใหญ่พิเศษในปัจจุบัน ทั้งนี้จะออกแบบช่วงพาดระหว่างเสาไม่ให้เกินระยะ 10 เมตร เพื่อจะได้ไม่ต้องผ่านการรับรองโดยวิศวกรเฉพาะทาง ทั้งนี้ในการออกแบบอาคารดังกล่าว กำหนดให้ช่วงพาดมีระยะพาดยาวที่สุดไม่เกิน 9.90 เมตร

ในการออกแบบนี้ ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการออกแบบมวลรวมของอาคาร (mass model) เป็นอันดับแรก โดยอิงตามแนวทางที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของระยะร่นอาคารตามกฎหมาย และข้อเสนอแนะจากนักอนุรักษ์ โดยกำหนดให้พื้นที่ของส่วนห้องพักในแต่ละชั้นมีความสูงจากพื้นถึงเพดานประมาณ 3 เมตร และกำหนดให้พื้นที่ของชั้นที่ 1 และ 2 เป็นพื้นที่ส่วนกิจกรรม และส่วนบริการต่าง ๆ โดยมีความสูงจากพื้นถึงเพดาน ในแต่ละชั้นที่ 5.85 และ 4 เมตร ตามลำดับ อีกทั้งยังมีในส่วนของพื้นที่ชั้นลอยระหว่างทั้ง 2 ชั้น มีความสูงจากพื้นถึงเพดานประมาณ 2.80 เมตร จากระยะดังกล่าวจะได้พื้นที่ต่อชั้นมากที่สุดที่ประมาณ 2,000 ตารางเมตร (ภาพที่ 5.49) และอาคารดังกล่าวจะมีความสูงประมาณ 33.10 เมตร โดยในแต่ละชั้นจะมีการร่นระยะผนังของอาคารที่แตกต่างกัน ตามแนวระยะร่นที่กำหนด (ภาพที่ 5.50)

ภาพที่ 5.48

แนวคิดการกำหนดระยะร่นจากโบราณสถาน และความสูงอาคารใหม่

ภาพที่ 5.49

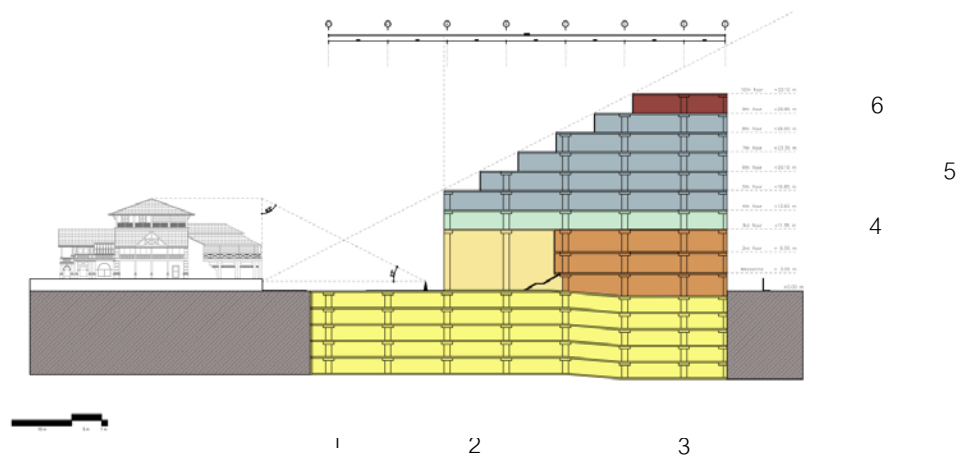
ผังโดยรอบส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ และแนวระยะร่น ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส

หมายเหตุ: ระยะร่นโดยรอบของอาคารใหม่ ไม่น้อยกว่า 6 เมตร

ภาพที่ 5.50

ระยะร่นและความสูงของอาคารใหม่ ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส

หมายเหตุ: หมายเลข 1 คือ พื้นที่ชั้นใต้ดิน
หมายเลข 2 คือ โถงต้อนรับ

หมายเลข 3 คือ ส่วนสำนักงาน
หมายเลข 4 คือ ร้านค้า

หมายเลข 5 คือ ห้องพัก
หมายเลข 6 ห้องประชุม

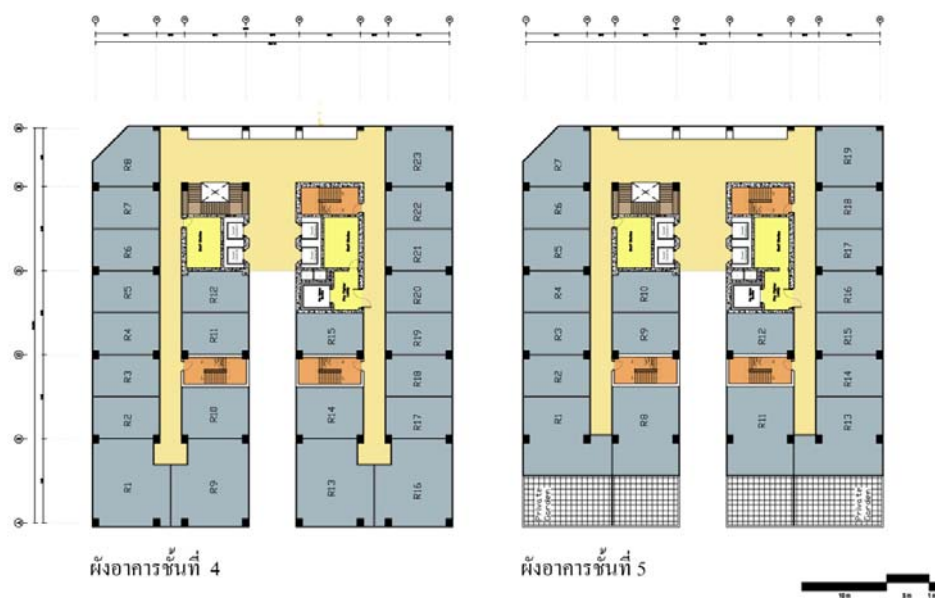
ภาพที่ 5.51

ผังชั้นที่ 1 และ ชั้นลอย ของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส

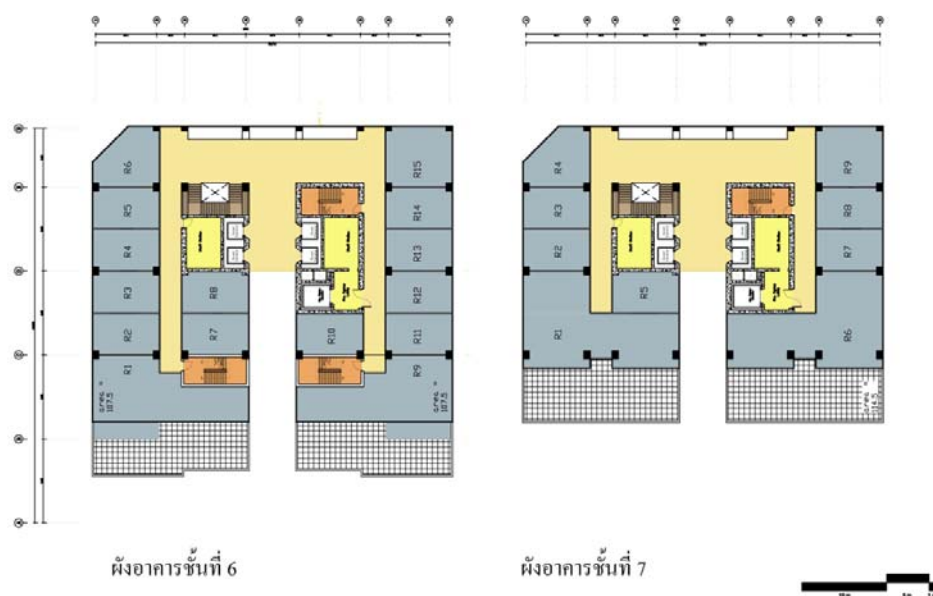
ภาพที่ 5.52

ผังชั้นที่ 4 และ 5 ของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส

ภาพที่ 5.53

ผังชั้นที่ 6 และ 7 ของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส

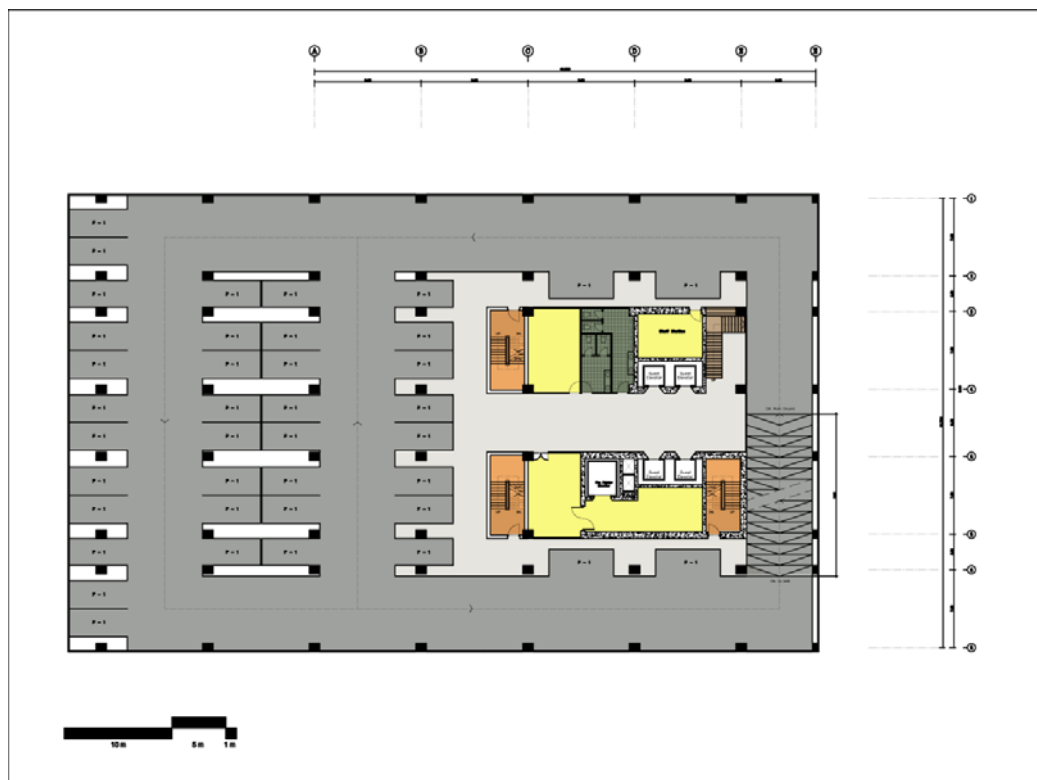
ภาพที่ 5.54

ผังชั้นที่ 8 และ 9 ของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส

ภาพที่ 5.55

ผังชั้นที่ได้ดินของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส

หมายเหตุ : ตั้งแต่ภาพที่ 5.49 – 5.53 สีที่แสดงในผังของอาคารแต่ละภาพมีความหมาย ดังนี้

- (1) สีเหลือง หมายถึง พื้นที่ส่วนบริการ/ ที่ทำงานส่วนพนักงาน
- (2) สีแดง หมายถึง พื้นที่บันไดหนีไฟ
- (3) สีขาว หมายถึง พื้นที่ว่างที่มีการเจาะทะลุพื้น (Void)
- (4) สีเขียว หมายถึง พื้นที่ห้องน้ำแชก
- (5) สีนํ้าเงิน หมายถึง พื้นที่ห้องพัก/ ห้องประชุม
- (6) สีเทาเข้ม หมายถึง พื้นที่ถนน/ ทางลาด
- (7) สีเทาอ่อน หมายถึง พื้นที่พื้นคอนกรีตเรียบ
- (8) สีนํ้าตาล หมายถึง พื้นที่บันไดหลัก

แนวทางการออกแบบอาคารสนับสนุนการใช้งานใหม่ในพื้นที่ดังกล่าวนี้ จะมีพื้นที่การใช้งานหลักด้วยกัน 6 การใช้งาน ดังนี้ (1) พื้นที่จอดรถยนต์ (2) พื้นที่โถงต้อนรับ (3) พื้นที่ทำงานของพนักงาน (4) พื้นที่ส่วนร้านค้า (5) พื้นที่ส่วนห้องพัก และ (6) พื้นที่สำหรับจัดประชุม ซึ่งแต่ละส่วนการใช้งานจะถูกจัดวางกระจายอยู่ตามแต่ละชั้น และแต่ละส่วนของพื้นที่อาคาร (ตารางที่ 5.7)

ตารางที่ 5.7

การออกแบบ และกำหนดพื้นที่ใช้สอย ภายในอาคารส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่
บริเวณหลังอาคารสถานทูตฝรั่งเศส

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
ชั้นที่ 1	ออกแบบในส่วนของพื้นที่หลักของชั้น เพื่อใช้เป็นส่วนของโถงต้อนรับโรงแรม ประกอบด้วย 1) โถงต้อนรับ ออกแบบให้เป็นพื้นที่แบบเพดานสูง โดยมีความสูงจากพื้นถึงเพดานส่วนนี้ประมาณ 9.90 เมตร เพื่อสร้างความรู้สึกโอโง่งแก่ผู้ใช้พื้นที่ ออกแบบโดยใช้ผนังกระจกตามกรอบของอาคารเพื่อสร้างความโปร่ง แบ่งออกเป็น พื้นที่สำหรับนั่งคอย และส่วนติดต่อประสานงาน ตลอดจนพื้นที่ส่วนของห้องน้ำแช่ได้นอกจากนี้ยังมีบันไดเลื่อนเชื่อมต่อไปยังชั้นลอย (ภาพที่ 5.56) พื้นที่ใช้สอยรวมของชั้นนี้มีประมาณ 700 ตารางเมตร 2) โถงลิฟต์ขนส่ง มีไว้รองรับกรณีที่แขกมีความต้องการจะนำของใช้ส่วนตัวขึ้นไปยังห้องพักด้วยตัวเอง และกรณีที่แขกเป็นผู้พิการที่ต้องใช้รถเข็น ตลอดจนคนชราภาพ เพื่อให้เกิดความสะดวก โดยออกแบบให้มีพื้นที่ทางลาดจากพื้นโถงต้อนรับ ในส่วนดังกล่าวนี้มีความสูงจากพื้นถึงเพดานประมาณ 3.6 เมตร มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ 132.5 ตารางเมตร 3) ส่วนที่ทำงาน/ สำนักงานของโรงแรม พื้นที่ส่วนใหญ่จะอยู่ใต้ชั้นลอยของอาคาร มีระดับความสูงของชั้นเท่ากับส่วนของโถงลิฟต์ประมาณ 3.6 เมตร มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ 493.7 ตารางเมตร

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
ชั้นลอย และชั้นที่ 2	ผังของอาคารทั้ง 2 ชั้น มีลักษณะเหมือนกัน โดยต่างมีพื้นที่ใช้สอยในแต่ละชั้นประมาณ 1,285 ตารางเมตร โดยทั้ง 2 ชั้น จะสามารถมองไปยังส่วนของโถงต้อนรับได้ 1) ส่วนของโถงลิฟต์ขนส่งในชั้นนี้ จะเป็นโถงหลักสำหรับลูกค้าปกติใช้ในการขึ้นลงภายในอาคาร มีเนื้อที่ประมาณ 144 ตารางเมตร สามารถเดินเชื่อมไปยังบันไดหลัก และห้องน้ำได้ 2) ส่วนของที่ทำงาน/ สำนักงานของโรงแรม คล้ายกับในส่วนของชั้นที่ 1
ชั้นที่ 3	1) พื้นที่ในชั้นนี้ของอาคาร ออกแบบเป็นให้เป็นพื้นที่เช่าสำหรับร้านค้าต่าง ๆ เช่นเดียวกับห้างสรรพสินค้า สินค้าที่นำมาขายในพื้นที่อาจเป็นสินค้าเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เช่นเดียวกับห้างริเวอร์ ซิตี้ หรือ สีส้มแกลเลอรี เพื่อให้ลูกค้าซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าต่างชาติสามารถเลือกซื้อได้ทั้งของกิน ของใช้ และของฝาก 2) ผังของอาคารตั้งแต่ชั้นนี้เป็นต้นไป จะถูกออกแบบให้มีลักษณะแยกออกเป็น 2 ปีกด้วยกัน โดยในชั้นนี้ทำการออกแบบให้มีพื้นที่ว่างระหว่างปีกทั้งสอง เพื่อใช้เป็นพื้นที่ส่วนระเบียง สามารถดัดแปลงเป็นสวนเล็ก ๆ ซึ่งสามารถเดินออกมาชมทัศนียภาพของโครงการได้จากทางโถงลิฟต์ พื้นที่ว่างในชั้นนี้มีเนื้อที่ประมาณ 166 ตารางเมตร โดยมีระยะห่างระหว่างปีกทั้ง 2 ข้าง ประมาณ 5.5 เมตร (ภาพที่ 5.57)
ชั้นที่ 4	ในชั้นที่ 4 จะเป็นชั้นแรกของอาคารที่มีห้องพัก ผังของอาคารแบ่งออกเป็น 2 ปีกเช่นเดียวกับชั้นที่ 3 ส่วนการใช้งานในชั้น แบ่งออกเป็น 1) พื้นที่ส่วนของห้องพัก ออกแบบเป็นห้องพัก 4 รูปแบบ 4 ขนาด โดยมีจำนวนห้องพักในชั้นทั้งหมดรวม 23 ห้อง

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
	2) พื้นที่ส่วนบริการเป็นที่พักของแม่บ้านที่ดูแลในแต่ละชั้น ตลอดจนเป็นที่เก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นในแต่ละห้องพัก ในส่วนนี้สามารถแยกออกเป็น 2 พื้นที่ ในแต่ละปีก 3) พื้นที่ส่วนของลิฟต์บริการ ในส่วนนี้จะมีเฉพาะในปีกซ้ายของอาคารเท่านั้น นอกจากจะใช้เป็นลิฟต์สำหรับขนของในเวลาปกติ ยังสามารถปรับใช้เป็นลิฟต์ผจญเพลิงในเวลาที่เกิดอัคคีภัยได้ ออกแบบให้มีส่วนของโถงผจญเพลิง (Fire fighter lobby) สำหรับการเชื่อมต่ออุปกรณ์ดับเพลิงกับท่อน้ำ (F.H.C.) ทั้งนี้ในส่วนของพื้นที่บริการ และลิฟต์ต่าง ๆ ออกแบบในลักษณะของปล่อง (core) ใช้ผนังแบบผนังกันไฟ 4) พื้นที่บันไดหนีไฟ ในชั้นนี้จะมีบันไดหนีไฟด้วยกัน 3 จุด สามารถเดินลงไปจนถึงชั้นที่ 1 ของอาคาร บันไดหนีไฟมีลักษณะเป็นบันไดหนีไฟภายในอาคาร โดยทั้งหมดจะอยู่ชิดในด้านที่เป็นที่ว่างกลางระหว่างปีกอาคารทั้ง 2 ปีก
ชั้นที่ 5	ในชั้นที่ 5 จะมีการร่นแนวผนังให้ห่างจากตัวโบริกสถานมากขึ้น อีกแนวคิดการออกแบบอาคารใหม่เพิ่มเติม ในบริเวณใกล้เคียงกับโบริกสถาน ซึ่งมีผลต่อการออกแบบ ทำให้ต้องทำการปรับขนาดห้องพักให้เหมาะสม 1) พื้นที่ส่วนห้องพัก แบ่งออกเป็นห้องพัก 5 แบบ 5 ขนาด มีจำนวนห้องพักในชั้นนี้รวม 19 ห้อง โดยห้องพักที่อยู่ปลายสุดของทางเดินในทั้ง 2 ปีกจะมีพื้นที่ใช้งานเพิ่มเติมในส่วนของระเบียงเป็นกรณีพิเศษ 2) ส่วนพื้นที่บริการ ลิฟต์ขนส่ง ลิฟต์บริการ บันไดหลัก และบันไดหนีไฟ รายละเอียดในการออกแบบเหมือนกับในชั้นที่ 4

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
ชั้นที่ 6	
	ในชั้นที่ 6 มีการร่นแนวผนังให้ห่างจากตัวของโบราณสถาน เช่นเดียวกับในชั้นที่ 5 จึงต้องมีการปรับรูปแบบและขนาดของห้องพัก ภายในชั้นนี้ 1) พื้นที่ส่วนห้องพัก แบ่งออกเป็นห้องพัก 4 แบบ 4 ขนาด มีจำนวนห้องพักในชั้นนี้รวม 15 ห้อง 2) ส่วนพื้นที่บริการ ลิฟต์ขนส่ง ลิฟต์บริการ บันไดหลัก และบันไดหนีไฟ รายละเอียดในการออกแบบเหมือนกับในชั้นที่ 5
ชั้นที่ 7	
	ในชั้นที่ 7 นี้ จากการที่ต้องร่นแนวผนังให้ห่างจากตัวโบราณสถาน เช่นเดียวกับในชั้นที่ 5 และ 6 นอกจากการที่จะต้องปรับรูปแบบและขนาดของห้องพักภายในชั้นนี้แล้ว ในส่วนของบันไดหนีไฟก็จะลดลงไป 2 ตำแหน่งด้วยกัน เนื่องจากพื้นที่ใช้งานลดลงจากการต้องร่นแนวผนัง 1) พื้นที่ส่วนห้องพัก แบ่งออกเป็นห้องพัก 4 แบบ 4 ขนาด มีจำนวนห้องพักในชั้นนี้รวม 9 ห้อง 2) ส่วนพื้นที่บริการ ลิฟต์ขนส่ง ลิฟต์บริการ(ลิฟต์ผจญเพลิง) และบันไดหลัก ยังคงเหมือนในชั้นก่อนหน้านี้ 3) ส่วนของบันไดหนีไฟมีการลดลง 2 จุด ด้วยกัน เหลือบันไดหนีไฟเพียงตัวเดียว
ชั้นที่ 8	
	ในชั้นที่ 8 สามารถออกแบบพื้นที่ใช้งานในชั้นนี้ โดยแบ่งออกเป็น ส่วนของการใช้งานต่าง ๆ ดังนี้ 1) พื้นที่ส่วนห้องพัก แบ่งออกเป็นห้องพัก 3 แบบ 3 ขนาด มีจำนวนห้องพักในชั้นนี้รวม 7 ห้อง 2) ส่วนพื้นที่บริการเหลือไว้เพียงจุดเดียวบริเวณปีกขวาของอาคาร 3) ส่วนลิฟต์ขนส่ง ลิฟต์บริการ บันไดหลัก และบันไดหนีไฟ ยังคงเหมือนในชั้นก่อนหน้านี้ (ชั้นที่ 7)

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

ลักษณะพื้นที่ใช้สอย	รายละเอียด/ การออกแบบ
ชั้นที่ 9	ในชั้นที่ 9 ซึ่งเป็นชั้นที่สูงที่สุด และมีพื้นที่ใช้สอยน้อยที่สุดของอาคาร สามารถออกแบบส่วนการใช้งานภายในชั้นนี้ได้เป็น 1) พื้นที่ส่วนห้องพัก แบ่งออกเป็นห้องพักขนาดใหญ่แบบห้องพักประธาน 1 ห้อง มีเนื้อที่ใช้สอย(ไม่รวมระเบียง 194.5 ตารางเมตร) ตั้งอยู่ที่บริเวณปีกขวาของอาคาร เนื่องจากเป็นจุดที่มีมุมมองกว้างที่สุดของอาคาร 2) พื้นที่ส่วนห้องจัดเลี้ยง/ ห้องประชุม หรือ ห้องพักของผู้ติดตาม อยู่ในส่วนปีกซ้ายของอาคาร มีเนื้อที่ใช้สอยประมาณ 120 ตารางเมตร (ไม่รวมระเบียง) 3) ส่วนพื้นที่บริการมีการลดขนาดลง และเหลือไว้เพียงในส่วนบริเวณปีกขวาของอาคารจุดเดียว 4) ลิฟต์สำหรับขนส่งผู้โดยสารเหลือเพียงตัวเดียวจากชั้นก่อน ๆ ที่มีการให้บริการ 2 ตัว ด้วยกัน 5) ลิฟต์ของส่วนบริการไม่มี 6) บันไดหนีไฟและบันไดหลัก เหมือนในชั้นก่อนหน้านี้ (ชั้นที่ 8)

ภาพที่ 5.56

ตัวอย่างบรรยากาศโถงต้อนรับของส่วนสนับสนุนอาคารใหม่ ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส
(โรงแรมอันนะ, Ana hotel, Sapporo, Japan)

ที่มา: FreeNEasy Travel Limited, 2007.

ภาพที่ 5.57

ตัวอย่างบรรยากาศพื้นที่โล่งกลางอาคารใหม่ในพื้นที่สถานทูตฝรั่งเศส
(โรงแรมโอเรียนเต็ล)

ที่มา: Mandarin Oriental Group, 2005.

5.4.3 แนวทางการออกแบบพื้นที่ว่างริมแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณด้านหน้าอาคารเก่าในพื้นที่

พื้นที่ว่างในส่วนสุดท้ายที่ต้องทำการออกแบบในโครงการนี้ ได้แก่ พื้นที่ว่างบริเวณด้านหน้าของอาคารเก่าในพื้นที่โครงการ ซึ่งเป็นพื้นที่ซึ่งเกิดจากการร่นระยะของอาคารจากริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ครั้งแรกสร้างอาคารทั้ง 2 กลุ่มนี้ พื้นที่ในส่วนดังกล่าวในปัจจุบันไม่สามารถทำการออกแบบอาคารเพิ่มเติมในลักษณะซึ่งจะเป็นการบดบังกรอบของอาคารเก่าทั้ง 2 กลุ่ม (สำนักโบราณคดี, 2549) ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า แม้จะมีการยกระดับพื้นของอาคารเก่าทั้ง 2 ให้สูงจากเดิมอีก 2 เมตร เพื่อเพิ่มมุมมองในการมองเห็นอาคาร ก็ยังไม่สามารถทำการออกแบบสิ่งปลูกสร้างใดในพื้นที่ว่างด้านหน้าอาคารได้อยู่ดี ดังนั้นการออกแบบเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวให้ดีที่สุดคือการออกแบบส่วนการใช้งานที่ไม่ต้องมีความสูง หรือความหนาซึ่งจะเป็นการบดบังอาคารเก่าทั้ง 2 ได้

พื้นที่ว่างบริเวณด้านหน้าของอาคารเก่าในพื้นที่นี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1) พื้นที่ว่างด้านหน้ากลุ่มอาคารศาลากลาง

พื้นที่ว่างดังกล่าวนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 บริเวณด้วยกัน ได้แก่ (ก) พื้นที่ด้านหน้าติดกับกลุ่มอาคารศาลากลาง (อยู่หลังแนวถนนของโครงการ) และ (ข) บริเวณพื้นที่โรงจอดรถดับเพลิงเก่า

1.1) พื้นที่ด้านหน้าติดกับกลุ่มอาคารศาลากลาง

พื้นที่ส่วนใหญ่บริเวณดังกล่าวได้ถูกออกแบบให้สอดคล้องกับแนวทางการยกระดับของกลุ่มอาคารศาลากลาง โดยออกแบบให้มีการเล่นระดับของพื้นที่ รวมทั้งออกแบบเพิ่มเติมทางเดินบันไดเพื่อสร้างความกลมกลืนและต่อเนื่องของพื้นที่ นอกจากนี้พบว่ายังมีพื้นที่ว่างบริเวณด้านหน้าของอาคารปีกซ้ายของกลุ่มอาคารศาลากลางที่สามารถใช้เป็นสระว่ายน้ำ โดยมีพื้นที่ใช้งานประมาณ 573 ตารางเมตร และบาร์เล็ก ๆ เพื่อรองรับการให้บริการในส่วนของสระว่ายน้ำโดยเฉพาะ (pool bar)

1.2) บริเวณพื้นที่โรงจอดรถดับเพลิงเก่า

พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ซึ่งมีการต่อเติมให้ยื่นไปในแม่น้ำเจ้าพระยาแต่เดิมเมื่อทำการรื้อถอนโรงสร้างโรงจอดรถดับเพลิงออกจะได้เป็นพื้นที่ว่างประมาณ 787 ตารางเมตร พื้นที่ดังกล่าวนอกจากจะไม่สามารถก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ได้ เนื่องจากจะเป็นการบดบังทัศนียภาพของอาคารเก่าแล้ว ยังถูกห้ามตามข้อบัญญัติกรุงเทพฯ เนื่องจากกระยะร่นไม่ถึง 3 เมตรจากแนวขอบตลิ่งแม่น้ำ ดังนั้นพื้นที่ดังกล่าวจึงเหมาะในการออกแบบใช้เป็นพื้นที่สำหรับนั่งเล่นชมวิวทิวทัศน์ของสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา (ภาพที่ 5.58)

นอกจากนี้ในส่วนแนวรั้วของโครงการตลอดริมขอบแม่น้ำเจ้าพระยาอาจประดับประดาด้วยเสาไฟสำหรับส่องสว่างในยามค่ำคืน อีกทั้งยังสามารถช่วยสร้างมิติในการมองมากขึ้น

2) พื้นที่ว่างด้านหน้าอาคารสถานทูตฝรั่งเศส

พื้นที่ในส่วนนี้ค่อนข้างจะมีพื้นที่มาก เนื่องจากตัวอาคารสถานทูตฝรั่งเศสอยู่ลึกเข้ามาจากริมขอบตลิ่งประมาณ 46 เมตร เช่นเดียวกับในกรณีพื้นที่ด้านหน้าของกลุ่มอาคารศาลากลางที่ไม่สามารถออกแบบอาคารอื่นใดบดบังการมองเห็นอาคารสถานทูตจากด้านแม่น้ำเจ้าพระยา ดังนั้นในการออกแบบพื้นที่ดังกล่าวจึงออกแบบให้มีลักษณะเป็นการนำสายตาไปสู่ตัวอาคารสถานทูต (vista) และมีพื้นที่ว่างในการออกแบบน้ำพุ กับเป็นสนามหญ้าเขียว ซึ่งสามารถใช้

ในการจัดงานประเภทกลางแจ้ง อย่างงานแต่งงานได้ด้วย โดยอาจมีการผูกที่นั่งชั่วคราว (gazebo) เพื่อใช้ในการจัดงาน (ภาพที่ 5.59)

ภาพที่ 5.58

ตัวอย่างบรรยากาศ การออกแบบ และใช้ประโยชน์ พื้นที่บริเวณริมน้ำของโครงการ
(Sebel pier one Hotel)

ที่มา: The Sebel Pier One Sydney Hotel, 2009.

ภาพที่ 5.59

บรรยากาศจำลอง พื้นที่ว่างริมน้ำของโครงการ

ภาพที่ 5.60

ทัศนียภาพแบบมุมสูง แสดงตำแหน่งที่ตั้ง และรูปแบบของอาคารเก่า และใหม่ ของโครงการ

จากภาพที่ 5.61 เป็นภาพแสดงตำแหน่งที่ตั้งของแต่ละอาคารในพื้นที่โครงการ ซึ่งประกอบไปด้วยอาคารทั้งเก่า และใหม่ อยู่ร่วมกัน ตามแนวทางการออกแบบส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่ในพื้นที่โบราณสถาน ประกอบด้วยอาคาร แบ่งเป็นกลุ่มอาคารเก่า และใหม่ ดังต่อไปนี้

กลุ่มของอาคารสร้างใหม่ ได้แก่

- (1) อาคารสูง 4 ชั้น (สร้างใหม่) ใช้เป็นพื้นที่ห้องพักของลูกค้าประเภทที่มีกำลังซื้อสูง
- (6) อาคารสูง 9 ชั้น (สร้างใหม่) ใช้เป็นพื้นที่ห้องพักของลูกค้าชั้นธุรกิจ

กลุ่มของอาคารเก่าที่ทำการอนุรักษ์ และฟื้นฟู ได้แก่

- (2) อาคารปีกขวาของกลุ่มอาคารศาลกษัตริย์
- (3) อาคารประธานของกลุ่มอาคารศาลกษัตริย์
- (4) อาคารปีกซ้ายของกลุ่มอาคารศาลกษัตริย์
- (5) อาคารสถานทูตฝรั่งเศส

ภาพที่ 5.61

ทัศนียภาพแบบมุมสูง แสดงพื้นที่ส่วนกิจกรรมสนับสนุนการใช้งานกลางแจ้งของโรงแรม
ในด้านที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

จากภาพที่ 5.62 เป็นภาพแสดงพื้นที่ส่วนกิจกรรมสนับสนุนการใช้งานกลางแจ้งของ
โครงการ ในพื้นที่ส่วนหน้าที่ดินติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ประกอบด้วย

- (1) สระว่ายน้ำขนาดเล็ก ของผู้เข้าพักในส่วนอาคารสูง 4 ชั้น เฉพาะห้องพักแบบ 2 ชั้น
- (2) ท่าจอดเรือท่องเที่ยวส่วนบุคคลของโครงการ
- (3) ทางลาดสำหรับผู้พิการ
- (4) พื้นที่ส่วนกิจกรรมสาธารณะ
- (5) พื้นที่ส่วนนั่งเล่น และส่วนรับประทานอาหารกลางแจ้งริมแม่น้ำ
- (6) พื้นที่ว่างสำหรับจัดกิจกรรมชั่วคราว เช่น งานแต่งงานกลางแจ้ง

ภาพที่ 5.62

ทัศนียภาพแบบมุมสูง แสดงพื้นที่ส่วนกิจกรรมสนับสนุนการใช้งานกลางแจ้งของโรงแรม
ในด้านการติดถนนสาธารณะ (ซอยเจริญกรุง 36)

จากภาพที่ 5.63 เป็นภาพแสดงพื้นที่ส่วนกิจกรรมสนับสนุนการใช้งานกลางแจ้งของ
โครงการด้านที่ติดกับถนนสาธารณะ (ซอยเจริญกรุง 36) ประกอบไปด้วย

(1) ลานโล่งรอบอาคารสูง 9 ชั้น

สามารถใช้ประกอบกิจกรรมสันทนาการ หรือจัดงานนิทรรศการแบบชั่วคราว
ประเภทที่ต้องการพื้นที่โล่งแจ้ง เช่น การแสดงสินค้า หรือจัดร้านค้าขนาดเล็กเพื่อการประชาสัมพันธ์

(2) ส่วนจอดรถรับส่งผู้โดยสารหลักของโครงการ

มีที่ว่างสำหรับจอดรถยนต์สำหรับแขกมาติดต่อประมาณ 6 – 7 คัน มีลานน้ำพุ
เป็นส่วนประดับตกแต่งในส่วนของเกาะกลางเพื่อความสวยงาม

(3) พื้นที่ส่วนที่ทำการเพิ่มเติมส่วนใหม่ได้ดินเพื่อใช้เป็นส่วนของศูนย์การเรียนรู้
เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของกลุ่มอาคารประวัติศาสตร์ทั้งในพื้นที่และโดยรอบ เหตุการณ์ ตลอดจน
บุคคลสำคัญของชาติ มีทั้งส่วนนิทรรศการถาวร และชั่วคราวเพื่อเสริมสร้างความมีส่วนร่วม
ระหว่างพื้นที่โครงการและชุมชน

ภาพที่ 5.63

มุมมองใหม่ของการโครงการ เมื่อมองจากทางเข้าซอยเจริญกรุง 36

จากภาพที่ 5.64 เป็นภาพแสดงมุมมองบริเวณทางเข้าโครงการ เมื่อทำการรื้อกำแพงคอนกรีตเดิมของสถานทูตฝรั่งเศสออก และออกแบบเป็นรั้วแบบพุ่มไม้เตี้ยทดแทน โดยมองมาจากทางปากทางเข้าซอยเจริญกรุง 36 ส่วนที่เห็นจะประกอบไปด้วย

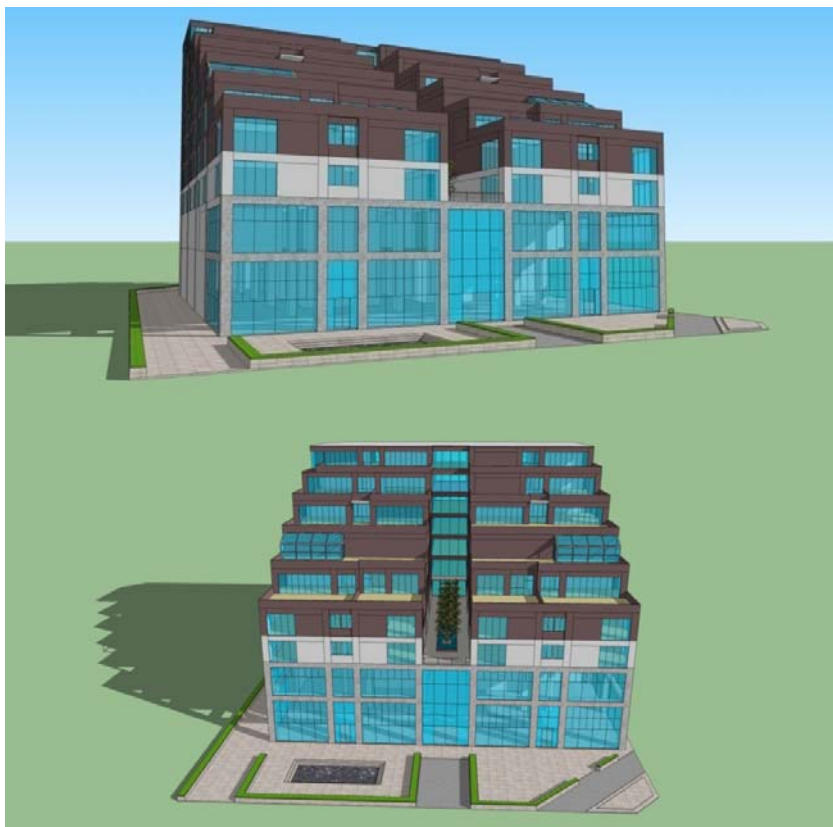
- (1) กรอบของอาคารส่วนสนับสนุนการใช้งานโรงแรมที่สร้างใหม่ (อาคาร 9 ชั้น)
- (2) ป้ายชื่อของโรงแรมที่สร้างขึ้นทดแทนประตูทางเข้าหลักของสถานทูตฝรั่งเศส
- (3) อาคารปีกซ้ายของกลุ่มอาคารศูนย์กลางที่ทำมุมตรงกับทางเข้าพอดี

จากภาพที่ 5.65 เป็นภาพแสดงลักษณะของกรอบของอาคารส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่ (อาคาร 9 ชั้น) และ พื้นที่โดยรอบ ประกอบไปด้วย

- (1) สระน้ำ ออกแบบให้สามารถประยุกต์ใช้เป็นที่นั่งริมสระได้
- (2) สวนลอย บริเวณกึ่งกลางระหว่างปีก ในที่ชั้น 3 ของอาคารดังกล่าว ซึ่งเป็นชั้นของส่วนร้านค้า ไว้เพื่อเป็นจุดนั่งพัก นั่งเล่น หรือจุดสำหรับชมวิวของโครงการ
- (3) ส่วนจอดรถรับส่งผู้โดยสารสำหรับอาคาร 9 ชั้น โดยเฉพาะ

ภาพที่ 5.64

กรอบอาคารส่วนสนับสนุนการใช้งานใหม่ (อาคาร 9 ชั้น)

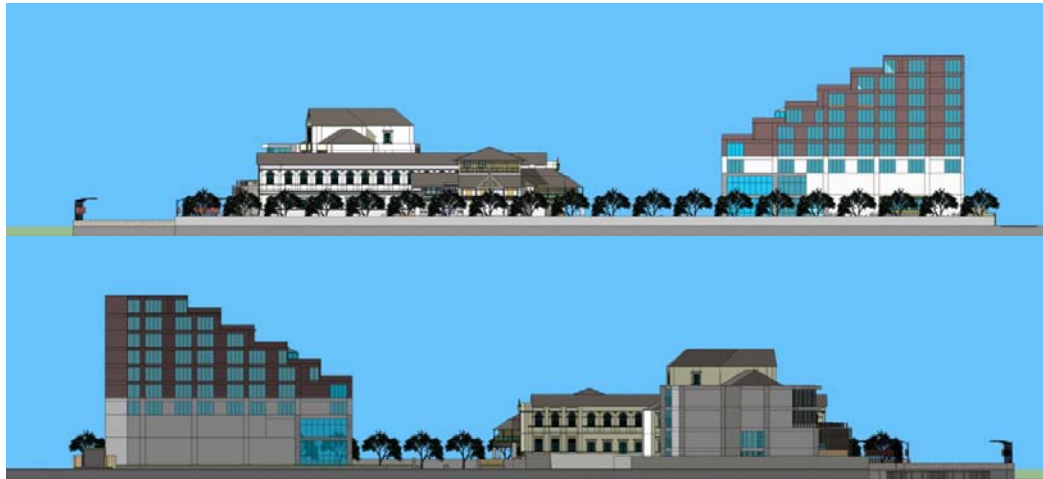

ภาพที่ 5.65

รูปด้านของโครงการ (ด้านหน้าและด้านหลัง)

ภาพที่ 5.66
รูปด้านของโครงการ (ด้านซ้ายและด้านขวา)

ภาพที่ 5.67
บรรยากาศด้านหน้าของโครงการหลังดำเนินการปรับปรุงสภาพ

